lige Møder, som alle var af lang Varighed med mange Talere — maa man indrømme, at der er gjort et stort Skridt fremad i de forløbne Aar.

Den oprindelige Resolution, der blev foreslaaet og vedtaget i Kvinde-Conferencen, blev paa Kongressen meget forkortet og ændret af Østerrig og den S. D. Føderation i England, og blev omsider vedtaget enstemmigt under følgende Form:

»Kongressen hilser med Glæde den første internationale, socialistiske Kvinde-Conference og udtrykker sin fulde Solidaritet med de Forlangender om Kvinde-Stemmeret, som ved den fremkom«.

»Det er alle Landes socialistiske Partiers Pligt energisk at agitere for almindelig Kvinde-Stemmeret. De socialistiske Partier modsætter sig begrænset Kvinde-Stemmeret, som en Karikatur af Princípet om Kvindekønnets politiske Lighed. De kæmper for »Almindelig Kvinde-Stemmeret«, som bør tilkendes alle Kvinder, der har naaet den behørige Alder og uden nogensomhelst Betingelse om Ejendom, Beskatning, Opdragelse eller nogensomhelst anden Kvalifikation, som vilde udelukke Arbejdsklassen fra at nyde denne Ret. *De socialistiske Kvinder skal ikke føre Kampen for fuldkommen Lighed i Stemmeret sammen med Middelhlassens Stemmeretskvinder,* men i Fællesskab med de socialistiske Partier, som holder paa Kvinde-Stemmeret som paa en af de grundlæggende og vigtige Reformer for den fulde Demokratisering af almindelig politisk Stemmeret«.

(Efter »Jus Suffragii«).

Fra Fru Brockmann, vor Medforbundne i Kvindestemmeretsarbejdet gennem mange Aar, der besøgte baade Stuttgart Kongressen og den 7de skandinaviske Arbejdercongres i Christiania først i September, modtog vi et Brev skrevet derfra 27de September, hvori hun omtaler den nævnte Resolution. Paa Dagsordenen i Christiania stod: »Hvad kan der gøres for at organisere Kvinderne fagligt og politisk?« og Udfaldet af Resolutionen blev i Lighed med Stuttgarts, uagtet nogen Modstand. Det gør os ondt at maatte skilles fra vore dygtige Medforbundne i Stemmeretsarbejdet, Herreskræderindernes store Fagforening. Vi haaber, at de vil kæmpe særligt for Kvinde-Stemmeret, og gaa frem med Fynd ligesom deres Collegaer i England: »Womens Social and Political Union«. Fru Brockmann fortalte os, at mange af de svenske Kvinder, der enthusiatisk sluttede sig til Resolutionen, stod i den store svenske Valgretssammenslutning og endnu her i Christiania bar det fælles internationale Valgretsmærke.

J. M.

Situationen.

Kvindernes Valgret gaar fremdeles sin Sejrsgang her i Landet, Foreløbig sker det vel kun paa Papiret. Men i Længden kan man jo ikke undgaa at indfri de mange Løfter, der paa denne Maade gives.

Atter i Aar har Regeringen indbragt sit Forslag om kommunal Valgret bl. a. ogsaa til alle Kvinder over 25 Aar. Og da Sagen forleden var for i Landstinget, blev den straks sendt til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Dette skete særlig efter Ønske fra Højre og de Frikonservative, der vil prøve, om der ikke ad den Vej skal være større Mulighed for at faa Valgretsforslaget fremmet, end ved som i Fjor at benytte Fællesudvalg.

Hvis man kan tro denne Forklaring, er Højre og de Frikonservative altsaa fremdeles lige saa varme for Kvindernes kommunale Valgret som Regeringen og Regeringspartiet, der i Aar for Alvor vil søge at faa Valgretsforslaget ophøjet til Lov. Og saa maa det vel ogsaa blive det?

Socialisterne har under Bestræbelserne for at være et Hestehoved forud for de andre Partier, i denne Samling indbragt Forslag om at give Kvinderne *politisk* Valgret og at give dem denne Ret allerede fra det 21de Aar.

Selvfølgelig er dette Forslag kun beregnet som Agitationsstof. Socialisterne, lige saa lidt som andre, tror paa, at det i en nær Fremtid skal lykkes at faa Flertal for en saadan Ordning. Men Forslaget viser i den Retning, som Udviklingen ogsaa herhjemme maa gaa, idet man ikke i Længden vil kunne forhindre, at Kvinderne ogsaa faar politisk Valgret, selv om den muligvis ikke tildeles dem i en saa ung Alder, som Socialisterne nu foreslaar.

Charlotte Eilersgaard.

Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund

havde Generalforsamling Torsdag den 10de Oktober. Efter Constitutionen skuldé Næstformanden, Froken Eline Hansen, afgaa fra sin Stilling saavelsom Kassereren, Fru Scheuer. Froken Eline Hansen ønskede ikke Genvalg og i hendes Sted valgtes Formanden for Tjenestepigeforeningens Valgrets-Afdeling, Frk. Nanna Berg. Fru Scheuer genvalgtes. Fru Pedersen-Dan valgtes til den ledige Suppleantplads og Frk. Eline Hansen til Revisor i Stedet for Fru Nelly Hansen. Spørgsmaalet om *skriftlig* Stemmeret for de Landforeninger, der direkte havde Delegerede i D. K. V. F. drøftedes og vedtoges, hvad angik Valg af Bestyrelse ved Generalforsamlinger. Ligeledes fastsloges Medlemsantallet til 25 som Minimum for en Forening, som ønskede Optagelse i Valgretsforbundet. To eventuelle Forslag til Amsterdam-Mødet vedtoges men behøver nærmere Drøftelse.

I Formandens Beretning for Aaret, hvormed Forhandlingerne indlededes, nævnede Fru Salicath, at Herre-Skræderindernes Fagforbund havde udmeldt sig, og at Dronning Margrethe Klubben var afgaaet ved Døden. Derimod indmeldtes en blivende Valgrets-Afdeling af Handels- og Kontoristforeningen, samt en Valgretsforening ved Navn: Nexø og Omegns Kvindevalgretsforening.

Sat paa Prøve.

Af *Oreola William Haskell.*

Frit oversat af *Johanne Münter.*

(Fortsat.)

Anden Akt.

Fru Helene Strøms Hjem. Tidlig Aften. Man venter en Forsamling af Venner. Det er en Uge efter sidste Akt, og Aftenen efter Valgdagen.

(Sallie Giddy kommer ind fulgt af Lise, som beundrende stirrer paa hendes Dragt. Sallie Giddy bærer en enorm Pompadour, langt Slæb, Bluseliv, Bæltet langt ned foran, umaadelig Hat, høje Hæle; hun er ultra-moderne men ser dum ud.)

Sallie: Lise, løb til Frøken Margrete og sig, at jeg er her. Jeg kom tidligt for at træffe hende alene.

Lise: Det skal jeg, Frøken Giddy! (Lise gaar.)

(Sallie gaar hen til Spejlet for at tage sin Hat af, rette paa Haaret og paa sine Klæder.)

Sallie: Jeg synes ikke, at denne Dragt er saa vellykket, som jeg troede, den vilde blive. Den Syjomfru er lige ved at gøre mig tosset. Og saa har hun gjort Skørtet en Tomme for kort. Susanne Buck gør mig langt Rangen stridig. Sidste Uge ved Bønnemødet var hun storartet. Alle hendes Klæder sidder perfekt; baade Overstykket, Pompadouren, den smalle Forbred, Ballon-Livet, Kurve-Hatten, Kænguruh-Gangen og det fem Miles Slæb var Fuldkommenheden selv. Naa — jeg følger idetmindste efter hende som en god Nummer to.

(Margrete kommer ind)

Sallie: Margrete er det Dig?

Margrete: Ja, min Ven. Det er dog elskværdigt af Dig at komme saa tidligt. Hvor Du dog ser pragtfuld ud. Akkurat som Du var sprunget lige ud af en Modejournal. Lise sagde, Du vilde tale med mig alene. Vil Du have et Raad af mig. Har Du været oppe at skændes med Charles?

Sallie: Nej, alt er i bedste Orden. — Men Du bad mig om at synge her i Aften. Naturligvis — jeg har jo vidst det i over fjorten Dage, men jeg har virkelig ikke faaet øvet mig en eneste Gang.

Margrete: Ikke øvet Dig en eneste Gang? Hvorfor ikke?

Sallie: Aa Margrete, jeg har haft saa meget at gøre. Jeg har faaet fem nye Kjoler syede, fire Hatte satte op, en Trøje forkortet, og desuden har jeg lavet Kniplings Kraver for at passe til mine syv Silkebluser. Saa har jeg været til otte Ballor, seks Matineer, tre Bridge-Partier og fjorten Bønnemøder. Naar kunde jeg vel faa et Øjebliks Tid? Jeg var ogsaa til Fru